

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 88/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. B. (1)	tożsame z zarzucanymi w akcie oskarżenia. z tym ustaleniem, że w przypadku czynu zarzucanego mu w pkt I - dokonał również zaboru w celu przywłaszczenia	

		pompki do roweru, dwóch łańcuchów do piły spalinowej S., miary zwijanej, i przedłużacza, tj. mienia o łącznej wartości 450 złotych	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W okresie od 17 do 18 lutego 2021 roku S. B. (1) dokonał włamania do pomieszczenia gospodarczego przy ulicy (...) w W.. Po pokonaniu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe wszedł do wnętrza pomieszczenia, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia należących do T. B. piły spalinowej marki S., wkrętaka krzyżowego, obcęgow, pompki do roweru, dwóch łańcuchów do piły spalinowej S., miary zwijanej, i przedłużacza, tj. mienia o łącznej wartości 450 złotych.	wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) w części zeznania świadka T. B. protokół oględzin miejsca protokół przeszukania protokół oględzin dokumentacja fotograficzna	k. 22-23, k. 71-72, k. 83-84, k. 87-89, 01:01:26-01:11:00 na k. 221-222 k. 5, k. 38v, 00:11:49-00:26:51 na k. 218v-219v k. 10-11v k. 13-17 k. 24-25 k. 122-130	
2. W nocy z 13 na 14 marca 2021 roku S. B. (1) wszedł do otwartego pomieszczenia gospodarczego przy ulicy (...) w W.. Dokonał z niego zaboru w celu przywłaszczenia należących do M. S. wkrętarki akumulatorowej marki (...) wartości 200,00 złotych, patelni elektrycznej wartości 100,00 złotych, zasilacza komputerowego wartości	wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) w części zeznania świadka M. S. zeznania świadka S. B. (2) materiał poglądowy protokół przeszukania protokół oględzin miejsca protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikiem	01:01:26-01:11:00 na k. 221-222 k. 52, k. 103, 00:28:05-00:45:06 na k. 219v-220v 01:12:29-01:20:25 na k. 222-222v k. 62-63 k. 65-66v k. 68-69v	

20,00 złotych, zasilacza marki S. z wtyczką wartości 20,00 złotych, listwy elektrycznej wartości 20,00 złotych, przewodu elektrycznego wartości 20,00 złotych, młotka wartości 5,00 złotych, dwóch kilogramów cukru wartości 10,00 złotych, sześciu wkładów do zniczy wartości 60,00 złotych, kremu K. marki (...) wartości 5,00 złotych, masy śmietankowej marki D..O. wartości 5,00 złotych, plastikowej miseczki koloru białego wartości 5,00 złotych, plastikowej foremki do pierogów wartości 5,00 złotych, uszczelnacza marki (...) wartości 20,00 złotych, Tortilli z T. wartości 5,00 złotych, kompletu kluczy imbusowych wartości 20,00 złotych, ładowarki samochodowej wartości 30,00 złotych, małych obciążników wartości 30,00 złotych, dwóch par obcęży ślusarskich wartości 20,00 złotych, trzech przewodów do ładowarek telefonów komórkowych wartości 30,00 złotych, torby z tworzywa sztucznego wartości 5,00 złotych, 30 sztuk jajek wartości 20,00 złotych, 12 kilogramów ziemniaków wartości 30,00 złotych, 15 jogurtów naturalnych wartości 20,00 złotych, 5 litrów mleka (...) wartości 15,00 złotych, sześć napojów (...)

k. 99-101, k. 131-138

<p>wartości 35,00 złotych, sześć butelek napojów o pojemności 1 litra marki (...) wartości 35,00 złotych, sześć butelek napojów o pojemności 1,5 litra marki (...) o wartości 35,00 złotych, bluzy koloru czarnego marki (...) wartości 200,00 złotych, pięć kilogramów mąki wartości 10,00 złotych tj. mienia o łącznej wartości 1035,00 złotych.</p>			
<p>3. W dniu 12 marca 2021 roku S. B. (1) na ulicy I-Go M. w W. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia leżącego tam zwoju kabla elektrycznego, pięcizyłowego o przekroju 5x25 mm wartości 1100,00 złotych czym działał na szkodę firmy (...) Spółka Cywilna w W. ul. I-Go M. 40.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) w części</p> <p>zeznania świadka Z. K.</p> <p>wydanie zewnętrzne do rachunku nr (...)</p>	<p>01:01:26-01:11:00 na k. 221-222</p> <p>k. 78, 00:46:32-00:52:40 na k. 220-221</p> <p>k. 81</p>	
<p>4. W/w czynów S. B. (1) dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 29 listopada 2013 roku sygn. akt VII K 442/13 na karę 5 lat pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 279 par. 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, art. 278 par. 1 i 5 kk w zb. z art. 275 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, art. 278 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, którą odbył</p>	<p>odpis wyrok Sądu Rejonowego w Chełmnie VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w W. z dnia 29.11.2013 r., sygn. akt VII K 442/13</p> <p>kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27.03.2014 r., sygn. akt IX Ka 55/14</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>k. 44-45</p> <p>k. 46</p> <p>k. 171-172</p>	

<p>w okresie od 02.02.2013 roku do 07.08.2017 roku z zaliczeniem zatrzymań w dniach 24.08.2010 roku i 31.08.2010 roku jako dwa dni rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresu tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 04.09.2010 roku do dnia 03.12.2010 roku i na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 280 par. 1 kk w zb. z art. 157 par. 1 kk w zw. z art. 11 par. 2 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, art. 279 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, którą odbył w okresie od 07.08.2017 roku do 25.07.2020 roku z zaliczeniem tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 10.12.2010 roku do dnia 22.12.2010 roku.</p>			
<p>5. W toku postępowania S. B. (1) został poddany badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów i biegłego psychologa. Z opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej wynika, że nie rozpoznano u niego choroby psychicznej. Rozpoznano osobowość dys socjalną i uzależnienie mieszane – amfetamina, heroina, alkohol i leki – benzodiazepiny. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia czynu i zachowaną zdolność do pokierowania swoim</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>k. 113-114</p>	

postępowaniem. Jeśli był pod wpływem alkoholu, to było to upojenie proste. Warunki art. 31 § 1 i 2 kk nie zachodziły. Popelnione przez niego czyny są czynami prostymi o powszechnie znanej karalności.			
6. S. B. (1) posiada polskie obywatelstwo, legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest murarzem, nie pracuje, utrzymuje się z renty w wysokości 465 złotych, jest bezdzietnym kawalerem, współwłaścicielem w 1/2 części nieruchomości lokalowej o pow.55,91 m ² , był i jest leczony psychiatrycznie i odwykowo.	dane osobowe podane przez oskarżonego na rozprawie	00:56:10-01:01:26 na k. 221v	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) w części	Wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) zasługują na wiarę w części. Oskarżony przyznał się do dokonania kradzieży z włamaniem do pomieszczenia gospodarczego przy ul. (...) w W. oraz do kradzieży przedmiotów z pomieszczenia gospodarczego M. S., jak i zwoju kabla elektrycznego. Jego wyjaśnienia w tym zakresie nie budzą wątpliwości Sądu i znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach zgromadzonych w sprawie.	
1.1.1	zeznania świadka T. B.	Sąd dał wiarę zeznaniom T. B.. W swoich zeznaniach wskazał, że dokonano włamania do jego pomieszczenia gospodarczego. Określił też, jakie mienie zostało mu zabrane. T. B. nie pamiętał dokładnie wszystkich szczegółów zdarzenia, jednakże ocenie Sądu jest to w pełni usprawiedliwione z uwagi na upływ czasu.	
1.1.2	zeznania świadka M. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom M. S.. Brak jest w jej relacji elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami. Zaznaczyć przy tym należy, że Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować podaną	

		przez nią wartość skradzionego mienia.	
1.1.3	zeznania świadka Z. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom Z. K.. Wskazał, że po dostawie towaru, duże gabaryty zostawiają przed wejściem. Brak jest w jego relacji elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami. Zaznaczyć przy tym należy, że Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by kwestionować podaną przez świadka wartość skradzionego mienia.	
1.1.2	zeznania świadka S. B. (2)	S. B. (2) dzieli pomieszczenie gospodarcze z M. S.. Świadek ten w pełni obiektywnie i szczerze opisał w swoich zeznaniach tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie.	
1.1.1	protokół oględzin miejsca	Jako wiarygodne Sąd ocenił wskazane dowody z dokumentów. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.	
1.1.1	protokół przeszukania		
1.1.1	protokół oględzin		
1.1.1	dokumentacja fotograficzna		
1.1.2	materiał poglądowy		
1.1.2	protokół przeszukania		
1.1.2	protokół oględzin miejsca		
1.1.2	protokół oględzin rzeczy wraz z załącznikiem		
1.1.4	wydanie zewnętrzne do rachunku nr (...)		
1.1.4			

1.1.4	<p>odpis wyrok Sądu Rejonowego w Chełmnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w W. z dnia 29.11.2013 r., sygn. akt VII K 442/13</p> <p>kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 27.03.2014 r., sygn. akt IX Ka 55/14</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>		
1.1.5	<p>opinia sądowo-psychiatryczno-psychologiczna</p>	<p>Sąd za w pełni wiarygodny uznał dowód z opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej. Płynące z w/w opinii konkluzje były należycie uzasadnione, a Sąd przyjął je za prawdziwe w całej rozciągłości. Z opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej wynika, że nie rozpoznano u niego choroby psychicznej. Rozpoznano osobowość dysocjalną i uzależnienie mieszane – amfetamina, heroina, alkohol i leki – benzodiazepiny. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia czynu i zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. Jeśli był pod wpływem alkoholu, to było to upojenie proste. Warunki art. 31 § 1 i 2 nie zachodzą. Popelnione przez niego czyny są czynami prostymi</p>	

		o powszechnie znanej karalności.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
---	wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) w części	Na wiarę nie zasługują wyjaśnienia oskarżonego S. B. (1) w części, w której podał, że w czasie zdarzeń był pod wpływem alkoholu i lekarstw, nie kontrolował tego, co robi. W ocenie Sądu wyjaśnienia te stanowią wyłącznie linię obrony oskarżonego. Z opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej jednoznacznie wynika, że S. B. (1) w czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia czynu i zachowaną zdolność do pokierowania swoim postępowaniem. Jeśli był pod wpływem alkoholu, to było to upojenie proste. Popelnione przez niego czyny są czynami prostymi o powszechnie znanej karalności.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 3	S. B. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przedmiotem wykonawczym kradzieży jest cudza rzecz ruchoma, czyli rzecz, którą sprawca nie ma prawa rozporządzać i którą to obejmuje we władanie wbrew woli jej właściciela lub innej uprawnionej osoby. Przedmiotem kradzieży nie mogą być natomiast dokumenty nieposiadające wartości majątkowej (sprzedażnej), jak na przykład: dyplomy, zaświadczenia, legitymacje, dowody tożsamości, formularze służbowe. (Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV)</p> <p>Kradzież jest więc czynem, który z uwagi na zamiar sprawcy polega właśnie na trwałym pozbawieniu</p>			

możliwości korzystania z własnej rzeczy przez pokrzywdzonego (O. Górniok, Glosa do uchw. SN z 23.4.1998 r., I KZP 1/98, s. 637). Natomiast nie ma tu znaczenia, czy sprawca zaboru na trwałe włączy do swego majątku przedmiot czynu, czy też w krótkim czasie po zaborze dokona zbycia rzeczy skradzionej (tak słusznie S. Łagodziński, Glosa do uchw. SN z 23.4.1998 r., I KZP 1/98, s. 105). Dokonanie zaboru poprzedza czynność związaną z wyjęciem rzeczy spod władania uprawnionej osoby.

Istota czynności wykonawczej kradzieży polega na zaborze, a więc na wejściu w posiadanie rzeczy, która do czasu czynu sprawcy była we władaniu innej, uprawnionej osoby. Innymi słowy, zabór to wyjęcie rzeczy spod władania osoby uprawnionej, bez jej zgody i bez żadnej podstawy prawnej, która mogłaby do takiego czynu uprawniać i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (wyr. SN z 18.12.1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. – wkł. 1999, Nr 7–8, poz. 5; post. SN z 4.10.2012 r., III KK 285/12, L.). Zabór jest dokonany w chwili objęcia rzeczy w faktyczne władanie przez sprawcę, nie jest istotne to, czy sprawca zdołał następnie urzeczywistnić

swój zamiar rozporządzania rzeczą, czy też nie (zob. wyr. SN z 21.1.1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, Nr 8, poz. 110).

W art. 279 § 1 kk przewidziane jest przestępstwo kradzieży z włamaniem. Kradzież z włamaniem to typ kwalifikowany kradzieży zwykłej z art. 278 kk, która różni się od niej sposobem popełnienia, gdzie dokonanie zaboru wiąże się z przełamaniem istniejącego zabezpieczenia rzeczy ruchomej (por. wyr. SN z 3.2.1999 r., V KKN 566/98, Prok. i Pr. – wkł. 1999, Nr 7–8, poz. 7). Innymi słowy, istota tego czynu wiąże się więc z zamkniętym dostępem do przedmiotu czynu i bez przełamania tej przeszkody, nie jest możliwe dokonanie zaboru rzeczy ruchomej. Jest to więc przestępstwo złożone, dwuaktowe, na które składają się dwie odrębne czynności sprawcze: włamanie, czyli przełamanie zabezpieczenia, oraz następane dokonanie zaboru rzeczy ruchomej, która była zabezpieczona przed swobodnym dostępem osób nieuprawnionych (M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, w: Zoll, Kodeks karny, t. 3, 2008, s. 81).

W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że ujawniony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżony dokonał włamania do pomieszczenia gospodarczego przy ul. (...) w W.. S. B. (1) zdjął klódkę zabezpieczającą wejście do pomieszczenia i dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia należącego do T. B.. W toku postępowania sądowego ustalono, że poza przedmiotami wskazanymi w akcie oskarżenia, oskarżony dokonał również zaboru w celu przywłaszczenia pompki do roweru, dwóch łańcuchów do piły spalinowej S., miary zwijanej, i przedłużacza, tj. mienia o łącznej wartości 450 złotych. Swym zachowaniem wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że oskarżony S. B. (1) swoim zachowaniem wypełnił także znamiona przestępstwa kradzieży, działając na szkodę M. S., jak i firmy (...) Spółka Cywilna. Zabór rzeczy - opisanych szczegółowo w pkt. II i III aktu oskarżenia - dokonywany był przez S. B. (1) w celu ich przywłaszczenia. Fakt ten jednoznacznie

wynika ze złożonych przez oskarżonego wyjaśnień. Łączna wartość skradzionego mienia w tych przypadkach przekraczała kwotę 500 zł. Nie może zatem budzić wątpliwości, że S. B. (1) dopuścił się popełnienia przestępstw określonych w art. 278 § 1 kk.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. I-III aktu oskarżenia umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Zarówno kradzież, jak i kradzież z włamaniem są przestępstwami umyślnymi oraz kierunkowymi. Przy tym, przy kradzieży z włamaniem sprawca musi obejmować zamiarem bezpośrednim nie tylko zabór rzeczy, lecz także włamanie jako środek umożliwiający kradzież. Dlatego zamiar zaboru rzeczy musi wystąpić u niego najpóźniej w czasie podjęcia czynności realizujących znamię włamania (wyr. SN z 9.9.1996 r., III KKN 58/96, OSNKW 1996, Nr 11-12, poz. 81). Wskazać należy, że oskarżony był świadomy, że dokonuje czynów zabronionych, miał zamiar przywłaszczenia rzeczy nienależących do niego.

Uwzględniając, że czyny zarzucane S. B. (1) w pkt. II i III zostały popełnione zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, a nadto, że zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, Sąd uznał, że działanie oskarżonego stanowi ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem S. B. (1) można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanych przez niego występków.

S. B. (1) zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów dopuścił się w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 29 listopada 2013 roku sygn. akt VII K 442/13 na karę 5 lat pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 279 par. 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, art. 278 par. 1 i 5 kk w zb. z art. 275 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, art. 278 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, którą odbył w okresie od 02.02.2013 roku do 07.08.2017 roku z zaliczeniem zatrzymań w dniach 24.08.2010 roku

i 31.08.2010 roku jako dwa dni rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresu tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 04.09.2010 roku do dnia 03.12.2010 roku i na karę 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 280 par. 1 kk w zb. z art. 157 par. 1 kk w zw. z art. 11 par. 2 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, art. 279 par. 1 kk w zw. z art. 64 par. 1 kk, którą odbył w okresie od 07.08.2017 roku do 25.07.2020 roku z zaliczeniem tymczasowego aresztowania w okresie od dnia 10.12.2010 roku do dnia 22.12.2010 roku.

Wobec powyższego, w przypadku czynu zarzucanego mu w pkt I jego zachowanie wypełnia dyspozycję art. 64 § 2 kk, a w przypadku czynów z pkt II i III – dyspozycję art. 64 § 1 kk.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. B. (1)	1 2 3 4 5	I I II, III II I, II, III	- art. 279 § 1 kk przewiduje zagrożenie karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności - wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w

art. 53 kk, a także treść art. 64 § 2 kk

- oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować wobec S. B. (1)

- orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności w zakresie związanym z przestrzeganiem cudzej własności,

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem,

- oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego należy uznać za wysoki. W zakresie oceny stopnia społecznej

szkodliwości
popelnionego występku
podstawowe znacznie
miał rodzaj chronionego
dobra prawnego, które
oskarżony swym
zachowaniem naruszył.
Rodzajowym
przedmiotem ochrony
przestępstw
uregulowanych w
rozdziale XXXV Kodeksu
karnego jest mienie,
którym jest własność i
inne prawa majątkowe
(art. 44 Kodeksu
cywilnego). Oskarżony
przez swoje zachowanie
wykazał się brakiem
poszanowania cudzej
własności. Oskarżony
zarzucanego mu czynu
dopuścił się z
premedytacją i z niskich
pobudek - chęci łatwego
zysku. Sąd miał na
uwadze także wysokość
wyrządzonej szkody

- za okoliczność
obciążającą Sąd uznał
uprzednią karalność
oskarżonego, w tym za
przestępstwa przeciwko
mieniu. Oskarżony
zarzucanego mu czynu
dopuścił się w warunkach
recydywy wielokrotnej.
Poprzednie skazania za
popelnienie takich samych
przestępstw ani pobyt
w zakładzie karnym nie
powstrzymały
oskarżonego przed
ponownymi kradzieżami

- jako okoliczność
łagodząca Sąd potraktował
wyrażenie skruchy przez
oskarżonego

- na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej popełnionym przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz T. B. kwoty 250 zł

- naprawienie szkody, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k., to w szczególności wyrównanie straty, którą poszkodowany poniósł. Sąd karny musi uwzględnić w chwili wyrokowania rozmiary pokrytej już szkody, w szczególności wartość uprzednio odzyskanego w stanie nie pogorszonym mienia (wyrok SN z 29.03.2011 r., III KK 392/10, LEX nr 794161).

- określając wymiar obowiązku naprawienia szkody, Sąd wziął pod uwagę ustaloną w sprawie wysokość wyrządzonych i nienaprawionych szkód

- przestępstwo z art. 278 § 1 kk zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5

- oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować wobec S. B. (1)

- orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do

popelnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności w zakresie związanym z przestrzeganiem cudzej własności,

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem,

- oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Stopień społecznej szkodliwości czynu popelnionego przez oskarżonego należy uznać za wysoki. W zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości popelnionego występku podstawowe znacznie miał rodzaj chronionego dobra prawnego, które oskarżony swym zachowaniem naruszył. Rodzajowym przedmiotem ochrony przestępstw uregulowanych w rozdziale XXXV Kodeksu karnego jest mienie, którym jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 Kodeksu

cywilnego). Oskarżony przez swoje zachowanie wykazał się brakiem poszanowania cudzej własności. Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się z premedytacją i z niskich pobudek - chęci łatwego zysku. Sąd miał na uwadze także wysokość wyrządzonej szkody

- za okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżony zarzucanych czynów dopuścił się w warunkach recydywy zwykłej. Poprzednie skazania za popełnienie takich samych przestępstw ani pobyt w zakładzie karnym nie powstrzymały oskarżonego przed ponownymi kradzieżami

- jako okoliczność łagodząca Sąd potraktował wyrażenie skruchy przez oskarżonego

- na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej popełnionym przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz M. S. kwoty 398 złotych

- naprawienie szkody, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k., to w szczególności wyrównanie straty, którą poszkodowany poniósł. Sąd karny musi

uwzględnić w chwili wyrokowania rozmiary pokrytej już szkody, w szczególności wartość uprzednio odzyskanego w stanie niepogorszonym mienia (wyrok SN z 29.03.2011 r., III KK 392/10, LEX nr 794161).

- określając wymiar obowiązku naprawienia szkody, Sąd wziął pod uwagę ustaloną w sprawie wysokość wyrządzonych i nienaprawionych szkód

- w myśl art. 86 § 1 kk, Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu za kary orzeczone w pkt. 1 i 3 części dyspozytywnej wyroku, łączną karę pozbawienia wolności od 1 roku i 3 miesięcy do 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności,

- określając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności na 1 rok i 6 miesięcy, a więc przy zastosowaniu zasady asperacji, Sąd miał na względzie prewencyjne dyrektywy jej wymiaru i związek podmiotowo - przedmiotowy zachodzący pomiędzy czynami,

- pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego zachodził bliski związek czasowy i miejscowy, czyny oskarżonego skierowane były przeciwko tym samym dobrom prawnym

			<p>- za zastosowaniem zasady asperacji przemawiała potrzeba uwzględnienia prewencyjnego oddziaływania kary, tak w znaczeniu prewencji indywidualnej, jak i ogólnej</p> <p>- w ocenie Sądu kara w orzeczonym wymiarze jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, uzmysławiająca oskarżonemu naganność oraz niedopuszczalność podobnych zachowań</p> <p>- S. B. (1) nie wyciągał konstruktywnych wniosków ze swoich poprzednich skazań i dopuścił się popełnienia występów wypełniających znamiona artykułów, za które był już karany. Oskarżony powinien zrozumieć niewłaściwość i bezprawność swych czynów i ponieść odpowiednie konsekwencje prawne</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. B. (1)	6	I-III	Oskarżony był zatrzymywany do sprawy, dlatego okres ten, na podstawie art. 63 § 1 kk,

		należało zaliczyć mu na poczet kary
6. INNE ZAGADNIENIA		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	Mając na uwadze sytuację finansową S. B. (1), Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.	
8. PODPIS		